

Causa de Canonització de la Venerable Serventa de Déu MAGDALENA AULINA SAURINA (1897-1956)

**Fundadora de l'Institut Secular
“Operàries Parroquials”
Pionera del laïcat consagrat**

Notícies

L'examen i la revisió – per part del Dicasteri i de la Postulació – del *Summarium* del suposat miracle de la venerable Magdalena Aulina han continuat durant l'estiu.

Durant el mes d'agost: a Cantonigròs, Espanya, del 2 al 6, el P. Robert Carrara va predicar els Exercicis Espirituals en francès per als membres de l'Institut; del 10 al 15 van tenir lloc les “Jornades Aulinianes” per aprofundir en el carisma i l'espiritualitat de Magdalena Aulina.

El Congrés Mundial d'Instituts Seculars i l'Assemblea Mundial van tenir lloc a Madrid del 16 al 24 d'agost.

D'octubre a juny, es reprendrà la publicació (en format electrònic) del fullet (en italià, castellà, francès i anglès) el dia 15 de cada mes, amb un text de Magdalena Aulina per reflexionar-hi personalment o en comunitat.

L'any 2027, el Butlletí Informatiu de la Causa de Canonització es publicarà – en cinc idiomes – a l'abril (nº 39) i a l'octubre (nº 40).

Gràcies i favors rebuts

1. «Quan – aquella tarda del 3 de març de 2026 – el meu fill Francesco, de quaranta anys i pare d'una nena petita, em va abraçar molt fort per donar-me la pitjor notícia que una mare pot rebre (“Tinc càncer!”), el món se'm va ensorrar. Però en aquell moment vaig reaccionar immediatament animant-lo! Va ser aleshores quan, adreçant-me a la Santíssima Trinitat, vaig demanar la gràcia de la guarició del meu fill per intercessió de la venerable Magdalena Aulina. En les meves pregàries m'acompanyaven dues amigues molt estimades. El 7 d'abril li van extirpar el tumor (que era maligne), i vam haver d'esperar que acabessin les proves per assegurar-nos que no hi hagués metàstasi. No vaig deixar mai d'invocar Magdalena ni de confiar en la seva interces-

sió. Les meves pregàries van ser escoltades. Francesco està curat! Gràcies.» (R.V., Mantova, maig de 2026).

2. «Fa vint mesos, a l'Elisabeth, l'esposa del meu nebot, de quaranta-un anys, li van diagnosticar un càncer, en estadi quatre, a la part posterior de l'estómac, amb metàstasi al fetge i al pàncrees. Encara que el tumor no ha desaparegut, avui el seu estat és estable i els metges no s'ho poden creure. Durant vint mesos hem pregat cada dia a la venerable Magdalena Aulina, a qui volem donar les gràcies.» (L.M., Las Palmas, maig de 2026).

3. «No trobava una clau. Després de buscar-la inútilment gairebé per tot arreu durant tot el matí, em vaig encomanar al Senyor per intercessió de la venerable Magdalena Aulina. A la tarda, tranquil·la i segura, vaig continuar buscant-la ... Just quan ja havia perdut tota esperança, vaig obrir per enèsima vegada el segon calaix del moble del rebedor i vaig trobar la clau! Sorpresa, vaig dir des del fons del cor: "Gràcies, Senyor, i gràcies, Magdalena Aulina!". Encara sorpresa, mentre estava ocupada en altres coses, vaig sentir una veu clara i ferma dins meu que deia: "Les altres dues claus, que ara necessites, són al calaix superior de la calaixera del dormitori". I així va ser exactament. Dono gràcies al Senyor i a la venerable Magdalena Aulina perquè, encara que sembli una cosa insignificant, és molt important per a mi.» (F.N., Barcelona, juny de 2026).

4. «Vam tenir moltes dificultats per trobar feina per el meu fill després que acabés els estudis universitaris. Vam recórrer a Magdalena Aulina, a qui vaig poder conèixer gràcies a una amiga meva molt estimada, Operària Parroquial. I Magdalena ens va escoltar: el meu fill va poder entrar en una agència de serveis socials, on va demostrar el seu talent i el seu bon cor, treballant de cara al públic i sent molt apreciat per la seva cortesia i competència en la gestió dels casos. Vull expressar la meva gratitud a la venerable Magdalena Aulina

i prego al Senyor que aviat sigui beatificada, tal com desitjava la meva amiga, que me la va fer conèixer.» (M.J.F., Astúries, juliol de 2026).

5. «El 5 d'agost, el meu nebot va patir un infart i un vessament cerebral. El vam encomanar a la intercessió de la venerable Magdalena Aulina, a qui volem donar les gràcies perquè, fins avui, el meu nebot no ha patit seqüeles.» (M.J.H., Gran Canària, setembre de 2026).

Qui hagi rebut gràcies, per intercessió de la venerable serventa de Déu, pot comunicar-ho a una de les següents adreces:

causa.bcn@magdalenaaulina.org

Carrer Sant Pere Claver, 2

E 08017 Barcelona

Tel. 0034 93 203 9083

Donatius

Us agraïm les vostres donacions, per apaivagar les despeses del Procés de Canonització de la venerable serventa de Déu Magdalena Aulina. Donem compte d'això aquí, amb el nom o les inicials o de forma anònima, segons el vostre desig.

Club Natxaret, C.G., M.J., R., I.D., P.T., Anònim (Barcelona); Grup Taller, C.V.C., família P., A.M.L. (Banyoles); J.E., G.R.M., G.M., Anònim (San Adrián); Anònim (València); M.J.G. (Vilanova G.); C.M. (Badajoz); P.O. (Huesca); F.N. (Valladolid); família T.M. (Bizkaia); E.K. (Canàries); C.M., R.M., F.L. (Roma); E.S., L.D.M. (Spinazzola); R.M. (Chéroy); F.B. (Sartrouville); F.M. (Jonquières).

IBAN ES38 0081 0167 4800 0120 2127

Codice BIC: BSABESBB

Pinzellades de la seva biografia

1. El 16 de juliol de 1951, Magdalena Aulina va tenir la gràcia de ser rebuda en audiència pel papa Pius XII i de presentar-li les Constitucions de l'Obra. Va ser una trobada caracteritzada per l'atenció i l'amabilitat del Sant Pare, que va animar Magdalena a "portar la creu sense vacil·lar".

2. Davant d'aquesta situació, tot indicava una resposta positiva a la sol·licitud que l'arquebisbe Marcelino Olaechea de València havia presentat el 7 de març de 1950 a la Sagrada Congregació per als Religiosos. Es tractava del reconeixement de l'Obra de les Operàries Parroquials com a Institut Secular. Per tant, Magdalena Aulina, que treballava per agilitzar l'assumpte pendent, havia sol·licitat una audiència amb Mons. Alfredo Ottaviani, assessor de la Suprema Sagrada Congregació del Sant Ofici. De fet, les Operàries estaven convençudes que el retard en l'aprovació era degut a la necessitat de proporcionar alguns aclariments, als que estaven disposades a donar amb senzillesa i sinceritat.

3. El 20 de juliol de 1951, Mons. Alfredo Ottaviani va rebre en audiència a Magdalena i a algunes responsables de l'Obra. Els va confirmar que hi havia alguns punts que calia aclarir i que, per fer-ho, comptaven amb l'actuació del Visitador apostòlic que ja havia estat anomenat. Per a Magdalena i les Operàries, que no en sabien en res, va ser una sorpresa, fins i tot per a Mons. Ottaviani que pensava que ja n'havien estat informades. Així, d'aquesta manera tan rara, es van assabentar del nomenament de Mons. José María García Lahiguera, bisbe auxiliar de Madrid, com a Visitador apostòlic de l'Obra.

4. Immediatament després de la visita a Mons. Ottaviani, Filomena Crous va enviar des de Roma una carta circular a tots els membres de l'Obra, anunciant la notícia i especificant que "el Visitador podria estar-se en una casa durant diversos dies per fer una investigació millor. Les interrogaria una per una, sota l'obligació de guardar secret, i totes haurien d'estar preparades". El 31 de juliol de 1951, Magdalena Aulina es va reunir a Madrid amb el bisbe García Lahiguera, que es va mostrar molt sorprès per la manera com els havien comunicat el seu nomenament.

I quan va revelar que, com que era vicari de les monges de la diòcesi, li seria difícil anar a visitar totes les cases de l'Obra, Magdalena va proposar que les Operàries anessin a veure'l en petits grups. Tanmateix, la visita apostòlica va començar, i durant els mesos de setembre i octubre de 1951 el bisbe va visitar algunes de les cases de l'Obra. Després va semblar que tot s'aturava.

5. Finalment, el 29 de novembre de 1952, Mons. García Lahiguera va enviar a Magdalena Aulina una sol·licitud perquè li trametés al més aviat possible “una llista completa de tots els membres de l'Institut de les Senyorettes Operàries Parroquials, així com el nombre, els noms i les ubicacions de les cases que eren de l'Institut”. La resposta de Magdalena va ser ràpida i la visita apostòlica es va poder reprendre, però tot va continuar envoltat de secretisme. Hi havia moltes esperances, però la salut de Magdalena s'anava agreujant. L'espera va ser llarga: va durar fins al mes d'agost de 1955.

Trets de la seva espiritualitat

1. «Tot va avançant bé, però convé que totes insistim en la pregària. Estem travessant una de les èpoques més importants de l'Obra: la de la seva consolidació. Agradarà molt al Senyor la nostra unitat pregant amb confiança per l'aprovació tan esperada. I cal comprendre que ara tot està pendent de la gestió del reverendíssim Sr. Visitador. Encara no ha dit res a la nostra Mare. Ha dit que veurà el Sr. Arquebisbe quan vagi

a Madrid. Són gestions sempre llargues. I el Senyor, que coneix els plans que ens ha traçat, farà que tot sigui en bé dels qui el serveixen» (*carta circular als membres de l'Obra*, Barcelona, gener de 1952).

2. «[...] La meva salut, Santíssim Pare, està molt dèbil. Després de 35 anys de treball constant, prego a Déu i demano humilment a Vostra Santetat que, si el Senyor em cridés anar a Ell, pugui deixar a les meves filles, les que avui ja són a la nostra Institució, i a tantes altres ànimes que ho desitgen i a les quals faig esperar, la seguretat del camí obert i de totes les dificultats superades, perquè puguin consagrar-se, amb la benedicció de Vostra Santetat, a treballar joioses, decidides i incansables, i sota l'empара dels seus Prelats, en tants llocs on som cridades, per ajudar a la tasca de l'Església en la persona dels seus Rectors i dels seus Bisbes» (Magdalena Aulina, *carta al Sant Pare Pius XII*, 4 d'agost de 1952).

3. «Cerqueu només Déu; cada ànima ha de llaurar-se la santificació amb el seu esforç, amb la seva abnegació i amb el seu abandó. Abandoneu-vos al deure, perquè en el deure trobareu Déu. I estimeu-vos, estimeu-vos sincerament. Suporteu i dissimuleu mútuament els vostres defectes. I si algun sobresurt entre ells, aviseu-vos dolçament, fraternalment. Sou germanes cridades pel mateix Déu a la mateixa barca beneïda del seu sant servei. Viviu-hi felices i contentes, disposades a remar incansablement, pensant que els vostres esforços i les vostres suors, oferts diàriament al Senyor, són la moneda preciosa del sacrifici que es convertirà en gràcies i béns per a les ànimes. I si, en algun moment el fidel compliment del deure se us fa pesat, aleshores mireu Jesús a la Creu i mediteu la seva sagrada Passió. Aquelles nafres amoroses de Crist us parlaran del seu amor, del seu amor infinit, del seu amor suplicant. Què demana Jesús? Senzillament demana amor. Feu-ho, doncs, tot per amor, per complaure Jesús [...]. Si viviu intensament la vida de l'esperit, enmig de les vostres ocupacions, tot us semblarà fàcil. La solució és procurar fer les coses bé i per Déu. I demaneu a la nostra Santa Gemma la seva ajuda. Heu d'invocar-la més sovint, perquè us ensenyi a ser cada vegada més de Jesús, més observants, més enamorades de l'abnegació, del sacrifici i de l'obediència. Si esteu enamorades d'allò que ha de ser el mitjà per assolir la vostra perfecció, estareu

contentes, com ho heu d'estar sempre, perquè és una gran alegria poder dir a Jesús: "Soc tota per a tu, perquè ho vaig deixar tot per tu, i ho faré sempre tot per tu" [...]. Viviu enamorades de la Mare de Déu. Com agradarà a Jesús que les ànimes de l'Obra es distingeixin sempre pel seu gran amor a la Mare de Déu Santíssima. Només així correspondrem a les delicadeses que la Mare de Déu, la nostra Mare Santíssima, ha tingut amb l'Obra i, sobretot, a les seves grans fineses i regals durant el mes de Maria. Ja ho sabeu de sempre. Procurem, doncs, que ningú no ens superi en estimar i obsequiar la Mare de Déu, i a santificar-nos mitjançant la seva devoció» (Magdalena Aulina, *resum d'una exhortació*, Madrid, 28 de maig de 1953).

Testimonis

1. «Quan hi va haver la visita apostòlica del Dr. García Lahiguera, jo era a la casa de formació de València. Recordo que totes estàvem molt nervioses davant d'aquest fet. Recordo també que en el moment del jurament jo tremolava. Recordo poques coses del que ens va dir Mons. García Lahiguera, només que la seva actitud no era paternal envers nosaltres. Tanmateix, del que en tinc més record és que, mentre un grup de companyes esperàvem al pati que el Visitador ens cridés, el seu secretari, el nom del qual no recordo, ens deia: "Què feu aquí? I si ara es desfés aquest Institut, on aniríeu a parar?", i altres frases semblants, despectives envers el nostre Institut. Aquesta actitud del secretari del Visitador ens va cridar molt l'atenció,

perquè, com a dones que érem, intuïem que la seva posició ens era contrària. Jo no vaig veure personalment Magdalena durant aquesta visita, però em consta que ella ens exhortava a encomanar-ho al Senyor, perquè deia: "Aquesta és la seva Obra i és Ell qui en tindrà cura; a nosaltres ens correspon ser-li fidels. No tinguem por, que Ell ja se'n cuidarà"» (Amelia Fernández Díaz, *testimoni*, 7 d'abril de 2003).

2. «Recordo la primera visita apostòlica, realitzada per Mons. José María García Lahiguera, perquè hi vaig anar a declarar. Nosaltres teníem l'esperança que aquesta visita fos la solució a les nostres dificultats, però realment no va ser així. Recordo també d'aquella època que aquestes contrarietats afligien d'alguna manera els membres de l'Institut i, davant d'això, Magdalena no va deixar mai de donar-nos ànims, d'encoratjar-nos amb paraules esperançadores i de posar les nostres vides a les mans de Déu, que era realment qui regia el nostre Institut. Ens sorprenia l'actitud serena i plàcida de Magdalena davant d'aquestes dificultats. També ens cridava l'atenció que, davant d'aquesta contrarietat que ens feia pensar que tot "se n'anava en orris", ella ens parlava amb entusiasme de projectes de futur, de quin apostolat faríem, de com ens havíem de comportar com a Operàries Parroquials, i fins i tot que aniríem a l'altra banda del mar (referint-se a Amèrica)» (Francisca Montserrat Turón Rabassedas, *testimoni*, 8 d'abril de 2003).

3. «Jo vaig viure totes dues visites apostòliques. Mons. García Lahiguera em va interrogar quan jo era a Aldeanueva de Ebro. El Visitador va anar primer a la parròquia i, amb el rector, mossèn Máximo Rubio, van venir a casa. Mossèn Máximo ens va presentar i Mons. García Lahiguera, fent un gest com de despreocupació cap a mi i a una altra jove, va dir que no li interessàvem, que només volia parlar amb les antigues. Al final va dir que, ja que érem allà, parlaria amb nosaltres. Recordo que em va cridar i, en entrar, em va dir: "Agenolli's i juri que dirà la veritat". D'aquesta visita prefereixo no parlar perquè no la recordo com una cosa agradable» (María Jesús Pellejero López, *testimoni*, 29 d'abril de 2003).

4. «Els meus estudis m'han arribat a convèncer que la primera Visita va ser presa a la lleugera per part del bisbe García Lahiguera; per això no va donar cap fruit. És significatiu que parlés amb algunes Operàries, però, tot i haver estat a València, no s'entrevistés amb Mons. Olaechea, que era una persona que coneixia personalment el ritme de la institució. A més, el bisbe García Lahiguera només va parlar amb algunes Operàries; segons diuen elles mateixes, el diàleg que van mantenir amb ell va ser molt infantil» (Ermelinda Saracino, *testimoni*, 11 de juny de 2003).

**Pregària per demanar
LA BEATIFICACIÓ DE LA VENERABLE
MAGDALENA AULINA SAURINA
i gràcies per la seva intercessió**

Santíssima Trinitat, font de tota llum i de tot bé, que suscites sempre nous models de vida cristiana, lloança i glòria a tu pel testimoni de la venerable Magdalena Aulina, la teva serventa.

La seva existència, “cara a Déu”, ens sorprèn i ens commou, i és model de virtut. Ajuda’ns a caminar en la fe, en l’esperança i en la caritat, seguint el seu exemple. Segons la teva voluntat, concedeix-nos la gràcia que et demanem ... per intercessió de la teva serventa Magdalena.

Et supliquem, humilment, que la glorifiquis també en aquesta terra, perquè puguem invocar-la com a promotora de vida cristiana a les famílies, per a glòria del teu nom per sempre. Amen.

*“Pare Nostre”, “Ave Maria”
i “Glòria al Pare”.*